

LIBRIS

We know
books

NIKOLAI BERDIAEV

Despre
vrednicia
creștinismului și
nevrednicia
creștinilor

Cuvânt înainte și
traducere din limba franceză
Elisabeta Gheorghe

editura
Σοφία

București

CUPRINS

Cuvânt înainte	5
Despre vrednicia creștinismului și nevrednicia creștinilor.....	15

Despre
vrednicia
creștinismului și
nevrednicia
creștinilor

I

Boccacio ne relatează povestea unui israelit pe care prietenul lui, creștin, voia să-l convertească la creștinism.

Israelitul era pe cale să accepte creștinismul, dar, înainte de a se angaja definitiv pe acest drum, a vrut să meargă la Roma pentru a-și face singur o părere despre purtarea Papei și a cardinalilor, despre viața bărbaților care se aflau în fruntea Bisericii. Creștinul care își propusese să-l convertească pe israelit se sperie de această hotărâre și se gândi că totul fusese în zadar, căci israelitul, după ce va fi văzut toate lucrurile scandaloase de la Roma, nu avea, cu siguranță, să se mai hotărască să fie botezat. Israelitul plecă și constată ipocrizia, deprava-

rea, corupția, cupiditatea care domneau în acea vreme la curtea Papei, în rândul clerului de la Roma. La întoarcere, prietenul lui creștin îl întrebă cu îngrijorare ce impresie îi făcuse Roma. Răspunsul, foarte profund, a fost unul dintre cele mai neașteptate: dacă credința creștină nu a putut fi zdruncinată de toate scandalurile și lucrurile abominabile pe care le văzuse la Roma și dacă în ciuda lor se întărise, însemna că era într-adevăr credința cea adevărată. Israelitul deveni irevocabil creștin.

Oricare va fi fost intenția lui Boccaccio, această istorisire ne revelează singurul mod de a apăra creștinismul. Cea mai mare obiecție la adresa creștinismului sunt creștinii înșiși. Creștinii reprezintă o sminteață pentru cei care vor să se întoarcă la credința creștină. Mai ales în vremea noastră s-a abuzat de acest argument. În secolul nostru de credință împuștinată, de necredință larg răspândită, creștinismul este judecat după comportamentul creștinilor. În

decursul veacurilor precedente, credința creștină era judecată înainte de toate după adevărul veșnic pe care îl propovăduia, după doctrina și poruncile sale. Secolul nostru este însă prea absorbit de om și de tot ce ține de el. Creștinii răi sunt ca o mască pe fața creștinismului. Faptele lor rele, deformările pe care le aduc propriei credințe, excesele, atrag mai mult decât creștinismul însuși, sunt mai evidente decât marele adevăr creștin. În zilele noastre, un mare număr de oameni începe să judece credința creștină după adepții săi, aflați mult prea adesea departe de ea și degenerați. Creștinismul este religia dragostei, dar este judecat după animozitatea și ura dintre creștini. Creștinismul este religia libertății, dar este judecat după violențele comise de creștini de-a lungul istoriei. Creștinii înșiși își compromit credința și reprezintă o piatră de poticnire pentru cei slabi.

Ni se spune destul de des că reprezentanții altor religii – budiștii, mahomedanii, israeliții – sunt mai